

ת"פ 31780/09/15 - מדינת ישראל נגד קיריל פסקי

בית משפט השלום בפתח תקווה

03 אוקטובר 2017

ת"פ 31780-09-15 מדינת ישראל נ' פסקי

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
קיריל פסקי ע"י ב"כ עו"ד לירון שרקובי

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 14.3.15 נכנס הנאשם, כשהוא תחת השפעת אלכוהול ואוחז בשקית בקבוקי בירה, לבניין בו מצויה דירתו של המתלונן.

הנאשם החל לדפוק על דלתות הבניין בחיפוש אחר חברו בשם ולדימיר.

בנסיבות אלה דפק הנאשם בחוזקה על דלת הדירה בה התגוררו המתלונן ואביו וקילל ברוסית.

אביו של המתלונן פתח את הדלת והנאשם תקף אותו בכך שהכהו במכת אגרוף בבטנו.

אביו של המתלונן דחף את הנאשם מחוץ לדירה והמתלונן יצא והחזיק בנאשם בכך שאחז בצווארו ובראשו עם ידו וריתק אותו למעקה במקום. כתוצאה מכך נגרמו לנאשם חבלות בצוואר ובפניו.

בסמוך לכך הגיעו למקום חבריו של הנאשם, ובהם גם ולדימיר, וביקשו מהמתלונן כי ישחרר את הנאשם וירד איתם למטה, וכך עשה.

בנסיבות אלה, בלובי הבניין, הכה הנאשם במתלונן במכת אגרוף בלסתו ובתגובה הזמין אביו של המתלונן משטרה, והנאשם ברח מהמקום.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם פונה המתלונן לבית חולים, שם אובחן כי למתלונן נגרם שבר עם תזוזה בגוף הלסת התחתונה משמאל עם המטומה סביב שהצריך ניתוח בהרדמה מלאה לקיבוע של השבר ואשפוז למשך 5 ימים.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יופנה לקבלת תסקיר וחוות דעת הממונה על עבודות שירות, כאשר עמדת המאשימה למאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן וההגנה תטען באופן פתוח.

במסגרת הטיועונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו לנאשם 3 הרשעות קודמות בין השנים 2005 ל- 2010 בעבירות תקיפת שוטר, איומים והעלבת עובד ציבור משנת 2010, הסגת גבול פלילית, גניבה והפרעת שוטר במילוי תפקידו משנת 2004, והחזקת סמים לצריכה עצמית מאותה שנה. הנאשם נדון למאסרים מותנים.

הנאשם הופנה למתן תסקיר בעניינו.

מהתסקיר עולה כי הנאשם יליד 1986, עלה לארץ מרוסיה בהיותו בן 14.

לנאשם היו קשיים בהשתלבות במסגרות החינוך והוא שולב בפנימייה חקלאית בגיל 16 אך סולק ממנה עקב צריכת אלכוהול ואי עמידה בדרישות המסגרת. בשנת לימודיו האחרונה השתלב במסגרת לימודית רגילה.

הנאשם לא גויס לצבא לאור הסתבכותו בפלילים, הוא החל לעבוד בעבודות מזדמנות וללמוד קורס טכנאי תקשורת. הנאשם הקים מעבדה למכשירי תקשורת עם אחיו וחבר נוסף והוא עובד במסגרת זו עד היום.

לאחר עליית משפחתו של הנאשם ארצה, חזר האב לרוסיה לצרכי עבודה וההורים התגרשו. הנאשם מסר כי קשריו עם הוריו הינם קרובים והוא נפגש עם אביו אחת לשנתיים.

הנאשם מצוי בקשר זוגי מזה כשלוש שנים.

נסקר עברו הפלילי של הנאשם כמפורט לעיל.

לגבי העבירה הנוכחית, הנאשם הודה בביצועה אך התקשה לקחת אחריות.

הנאשם מסר כי ביצע את העבירה בהיותו בגילופין ובעוד שהתבלבל וחשב שנכנס לבניין בו מתגורר חברו, וסבר כי הדירה שעל דלתה דפק הינה דירת חברו.

הנאשם מסר כי המתלונן יצא מדירתו והיכה בו וכתגובה הוא אחז במתלונן.

כן נמסר כי לאחר שחבריו הפרידו בין השניים ירדו ללובי להסדיר הסכסוך.

הנאשם תאר כי לאור תחושות תסכול ועלבון מאלימות המתלונן כנגדו הכה אותו בחזקה. הנאשם סבור כי מדובר בתגובה לגיטימית לאור התנהגותו האלימה של המתלונן.

לענין צריכת אלכוהול, הנאשם מסר כי הוא שותה מהיותו בן 17 וכי נוהג להגיע עקב כך למצב של שכרות המספק לו שחרור והקלה ולאחר מכן נוהג ללכת לישון. הנאשם מודע לקושי בשליטה עצמית בהיותו במצבים הנ"ל ובדיעבד הוא מתחרט על התנהלותו בזמנים אלו. כן נמסר כי הוא מודע לקושי בשליטה על כעסיו בעת שחש מאוים ובמצבים אלה מגיב באלימות. הנאשם הסכים להשתלב בטיפול בצריכת אלכוהול ובשליטה בכעסים.

במסגרת הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום ובבחינת הנתונים שפורטו לעיל נמצא כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות והתנהגות אלימה וחומרת הפגיעה צפויה להיות גבוהה.

לאור נזקקותו הטיפולית של הנאשם ונכונותו להשתלב בטיפול הופנה הנאשם לעמותת "אפשר" לאבחון, ונבקשה דחיה בכדי לאפשר לנאשם לעבור את הליך האבחון ולהתייחס למסקנותיו.

לאור זאת נדחה הדין והוגש תסקיר משלים.

בהתאם לתסקיר המשלים, הנאשם השתלב בתהליך האבחון בעמותת "אפשר" הכולל פגישות שבועיות.

גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם מתמיד בטיפול ומשתף פעולה. מסקנת האבחון הינה כי הנאשם סובל משימוש לרעה באלכוהול, וכי בהתחשב ברקע של הנאשם הוא נמצא בקבוצת סיכון גבוה לפיתוח התמכרות בעתידו. הנאשם הביע רצון בהמשך הטיפול והוא צפוי להשתלב בטיפול קבוצתי וכן בטיפול פרטני.

לאור האמור לעיל, המלצת קצינת המבחן היתה להטלת צו מבחן על הנאשם למשך שנה, בה יערך מעקב אחר התקדמות הטיפול ובנוסף הטלת צו של"צ בהיקף 260 שעות כעונש חינוכי וקונקרטי ובמטרה להקטין את הסיכוי להישנות עבירות.

הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות אשר מצא כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות והומלץ על הצבתו של הנאשם במרכז יום לקשיש בפג'ה.

במסגרת הטעונוים לעונש הוזמן העד, מר אלעזרוב טימור, כעד אופי מטעם הנאשם.

העד העיד כי הוא והנאשם עובדים יחד 7 שנים.

העד העיד כי הינו בעליה של חנות פלאפונים סולאריים והנאשם עובד במעבדה ובחנות.

מר אלעזרוב העיד כי הנאשם הינו בחור טוב ועובד מצויין וכי כל העסק מבוסס עליו, לאחר שהוכשר לכך במשך 3 שנים.

לדבריו אין לו עובד אחר שיחליף אותו וייגרם לו קושי של ממש באם לא יוכל הנאשם לעבוד אצלו במשרה מלאה.

ב"כ המאשימה התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם ולחומרת העבירה כמתואר בכתב האישום המתוקן.

נטען לחומרת הנזקים שנגרמו למתלונן, אשר סבל משבר, ונדרש לעבור ניתוח בהרדמה מלאה לקיבוע השבר ואשפוז למשך 4 ימים.

נטען כי מדובר באגרוף ללסת וכי הנזק שנגרם הינו חמור אך הנזק הפוטנציאלי הינו אף גבוה יותר.

הוגשו מסמכים רפואיים ביחס לפגיעה שנגרמה למתלונן.

כן התייחסה ב"כ המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצת קצינת המבחן.

נטען כי המלצת שרות המבחן הינה מקלה, ואף שהנאשם החל בדרך כלשהי, לא מדובר בשיקום של ממש.

נטען כי לנאשם ניתנה אפשרות להשתלב בטיפול, והוא הביע רצונו בטיפול, אך לא מדובר בהליך שיקומי אמתי.

נטען כי הודיית הנאשם נלקחה בחשבון וכן התסקיר, אך לצד זאת עברו הפלילי והתוצאה הקשה של האלימות שננקטה באירוע, שהתרחש ללא כל מניע ונגרם באקראי.

לאור זאת עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל כאשר לטענתה המתחם הינו בין 8 ל - 18 חודשי מאסר לאור החבלה הקשה שנגרמה, זאת לצד מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן, אשר לעמדת המאשימה צריך לעמוד סך של 15,000 ש"ח.

הוגשה פסיקה רלוונטית.

בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שהנאשם הכה במתלונן בפניו בקסדה וגרם לו לשברים. על הנאשם נגזרו עליו 36 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

אף בע"פ 4891/12 **רותם מור נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שבאירוע מתוכנן מראש הכה הנאשם את המתלונן יחד עם אחר באמצעות חפצים שונים וגרם לו לשבר באף. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר, ואף בעניין זה ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

ב"כ הנאשם טענה כי אין מחלוקת שהאירוע נשוא כתב האישום הוא אירוע חמור, אך יחד עם זאת, ללא התערבות המתלונן וללא ההתנהגות האלימה של המתלונן כלפי הנאשם, היה נמנע האירוע הזה מלכתחילה, זאת כאמור מבלי להקל ראש בעבירות ובכתב האישום.

נטען כי מדובר באירוע ישן יחסית, ממרץ 2015, מלפני למעלה משנתיים, ובתקופה זו לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, הוא לא הסתבך עם החוק, והוא אף נרתם להליך טיפולי משמעותי באמצעות שרות המבחן שהפנה אותו לעמותת "אפשר".

נטען כי הנאשם עלה על המסלול לניהול אורח חיים נורמטיבי.

ב"כ הנאשם טענה עוד כי לאור היות האירוע שנגרם כתוצאה משימוש באלכוהול ללא תכנון מוקדם, הרי שהמתחם ההולם נע ממאסר על תנאי עד מספר חודשים מצומצם של מאסר.

בנוסף נטען כי מקרה זה נמצא במסגרת סעיף 40 ד' לתיקון 113 המתייחס לשיקולי שיקום הנאשם, ומאפשר סטייה ממתחם העונש בשל שיקום.

נטען כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא ומוחלט עם שרות מבחן וטיפול בעמותת "אפשר".

נטען כי הוא החל בטיפול בקבוצה ושרות המבחן רואה שיש מצדו רצון לערוך שינוי משמעותי בחייו. ב"כ הנאשם הפנתה לאמור ברע"פ 1441/14 **האבט חמיס נ' מד"י**, לפיו שיקום לא חייב להיות שיקום מאוד משמעותי, אלא די בניהול חיים נורמטיביים, כגון תעסוקה קבועה.

הוגשה פסיקה נוספת.

בע"פ 779/15 **פלוני נ' מד"י** הורשע הנאשם בשוד של נהג מונית באיומי סכין יחד עם חברו. בית משפט המחוזי גזר על הנאשם 18 חודשי מאסר. בערעור שהוגש לבית המשפט העליון צוין ההליך השיקומי יוצא הדופן שעבר הנאשם, ולאור זאת הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן למשך שנה וחצי.

בת"פ (ראשל"צ) 24187-07-14 **מד"י נ' דרסליה** הורשע הנאשם בעבירת פציעה לאחר שהמתלונן תקף את הנאשם ושבר את שיניו הקדמיות. הנאשם הכה בתגובה בראשו של המתלונן בבקבוק ופצע אותו בכך שגרם לו חתך שהצריך טיפול רפואי בהרדמה ותפרים.

בית המשפט קבע כי המתחם הראוי בהתחשב בהתגרותו של המתלונן ובמעשיו הינו בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר על תנאי ו-250 שעות של"צ.

בת"פ (י-ם) 3953-09 **מד"י נ' מוחמד ג'בר** הורשע הנאשם בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות ונגזר עליו עונש של מאסר על תנאי בצירוף קנס והתחייבות.

בת"פ (אילת) 1663-08 **מד"י נ' אופיר מזרחי** הורשע הנאשם בעבירה של פציעה בעודו בגילופין. הנאשם שיתף פעולה עם שרות המבחן ונרתם להליך הטיפול. לאור זאת בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי ו-140 שעות של"צ בצירוף צו מבחן, קנס ופיצוי.

נטען כי מסקנת שירות המבחן התבססה על קשר ארוך עם הנאשם, ועל כך שהנאשם מנהל שיגרת חיים תקינה לרבות מקום עבודה יציב, הוא מעביר כסף לאביו ולסבתו בהם הוא תומך כלכלית ועוזר לאמו כלכלית.

נטען כי עונש של עבודות שרות עלול לקטוע את התהליך הזה כמו גם את התהליך הטיפולי שהוא עובר ושהוא אמור לעבור כחלק מהמלצת שרות המבחן.

ב"כ הנאשם טענה כי עברו הפלילי של הנאשם הוא דל, ועבירה אחת כבר התיישנה, כאשר השתיים הנוספות מתיישנות בעוד כחודש וחצי.

כן צוין כי העבירה אחרונה הינה משנת 2009.

נטען כי ענישה של מאסר מותנה הינה חמורה, כאשר הנאשם ידע שכל מעידה ולו הקטנה ביותר עלולה לגרום להטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, זאת בנוסף לעתירה של צו מבחן, כאשר הנאשם יודע כי במידה ויפר צו מבחן ניתן לשופטו מחדש.

ב"כ הנאשם עתרה לאמץ את המלצת שרות מבחן להטלת צו של"צ בהיקף של 260 שעות, שהינו בהיקף לא מבוטל.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם הודה בביצוע העבירה והכיר בחומריתה.

הנאשם טען כי הטיפול בו הוא משתתף עוזר לו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו.

דין

הערכים הנפגעים כתוצאה מהעבירות הינם שלמות גופו, בטחונו ושלוות נפשו של המתלונן ושל אביו.

מידת הפגיעה במתלונן הינה גבוהה, ובאב - נמוכה. יש לציין כנסיבה לקולא את התקיפה שהותקף הנאשם ע"י המתלונן, עובר לפגיעה בו. לחומרא יש לציין את מצב השכרות בו היה הנאשם נתון, שהוביל אותו להתנהלות חסרת בסיס הגיוני בה פגע קשות באדם שכלל אינו מכיר.

בנסיבות אלה, מתחם העונש הראוי מתחיל ממאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל לתקופה של שנה, וכן רכיבים נלווים.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת תסקיר שירות המבחן, הגעתי למסקנה כי חרף נסיבות הקולא שעיקרן נטילת האחריות, העדר עבר פלילי מכביד וההרתמות לתהליך טיפולי, ההתחשבות בנאשם צריכה להעשות במסגרת קציבת העונש בעבודות שירות, ולא בסטיה לחלוטין מסוג העונשההולם על פי עקרון ההלימה.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל מיום 7.11.17.

צו מבחן למשך שנה, בתנאים שיקבע שירות המבחן וביניהם המשך הטיפול בעמותת "אפשר".

הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו המבחן, מוסמך בית המשפט להפקיעו ולגזור עליו עונש חלופי.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.1.18.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.